

[A. Chr. Andersen.]

muner, indtil den endelige byrdefordeling kan blive fastlagt

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Ja, det var jo klart, og det ventede jeg: at hr. Alfred Bøgh ikke ville være tilfreds med mit svar. Jeg havde også foruddiskonteret hans utilfredshed.

Så sagde hr. Alfred Bøgh en lille smule hånligt — og det var jeg lidt ked af — ja, når nu embedsmandsudvalget er færdig, så får vi nogle tabeller. Nej, jeg tror nu nok, vi får noget mere end blot nogle tabeller.

Hr. Alfred Bøgh rejste spørgsmålet, om den valgte fremgangsmåde egentlig var rigtig, når vi ser kommunalreformen som en helhed, nemlig at søge strukturproblemet løst først for derefter at gå i gang med opgave- og byrdefordelingen og beskatningsgrundlaget. Det har vi diskuteret tidligere. Navnlig hr. Sigsgaard har jo meget stærkt kritiseret, at man ikke valgte den omvendte fremgangsmåde. Jeg vil nu stadig mene, at den dengang nedsatte kommunallovskommission alligevel valgte det rigtige ved at tage fat på strukturændringerne; jeg vil bl. a. pege på, at man jo, da kommissionen begyndte sit arbejde, i virkeligheden ikke kunne regne med, at man i løbet af få år ville komme så langt, som man kom i retning af at vinde forståelse for, at de små kommunesamfund ikke kan overleve i den moderne tid, og at sammenlægning til relativt store kommunestørrelser derfor er nødvendig.

Hr. Alfred Bøgh mindede om, at de første bloktilskud, der blev udbetalt, blev fordelt på en måde, han fandt utilfredsstillende. Jeg vil gerne minde om, at disse første bloktilskud, dengang vi fik bevilget de 30 mill. kr., hang sammen med, at vi havde lagt loft over grundbeskatningen, og at dette nødvendigvis måtte påvirke principperne for udbetalingen af disse tilskud, og jeg peger på, at udbetalingen af de næste bloktilskud, de knap 8 mill. kr. i januar i år, jo fulgte andre principper, nemlig de principper, som jeg tror hr. Alfred Bøgh og jeg kan blive enige om er de rigtige.

Hr. Stæhr Johansen — som jo repræsenterer en af landets rigeste kommuner, en af de kommuner, som virkelig sidder på flæsket, det er jo sandheden om det, ikke? —

bebrejdede mig, at jeg ikke tog stilling til det konkrete, der lå mellem linjerne i forespørgslen. Jeg indrømmer, jeg fandt intet som helst konkret. Jeg er blevet bebrejdet, at jeg har været meget lidt konkret i mine svar i dag, men jeg må rigtignok have lov til at sige, at bortset fra ganske enkelte ordførere var alle nøjagtig lige så abstrakte som jeg, måske endnu mere abstrakte.

Hr. Stæhr Johansen nævnte et par aktuelle problemer for kommunerne, som jeg gerne vil knytte enkelte kommentarer til. Det er kommunernes likviditetsproblemer, således som de tegner sig nu, hvor den kommunale fradragret ophæves, og hvor tilskyndelsen for borgerne til at forudbetale skatten vil bortfalde, og så problemet, der opstår omkring overgangen til kildeskatten. Jeg er da fuldstændig klar over, at der her optræder likviditetsproblemer, og vi er i indenrigsministeriet og finansministeriet i forhandlinger herom. Hr. Stæhr Johansen nævnte to muligheder for at hjælpe kommuner; den ene var at udskyde kommunernes indbetaling af den til kommunerne indbetalte statsskat. Jeg vil gerne sige, at det er en af de ting, der indgår i vore overvejelser i forbindelse med at hjælpe kommunerne til at overvinde likviditetsvanskelighederne omkring det kommende årsskifte. Så nævnte hr. Stæhr Johansen som noget andet det rent principielle, fremskyndelse af de statslige refusioners udbetaling til kommunerne, og dér vil jeg gerne sige, at der er jo en nær sammenhæng med — det ved hr. Stæhr Johansen som aktiv kommunalmand igennem en årrække næsten bedre end jeg — der er en snæver sammenhæng mellem refusionsudbetalingerne og indbetalingerne fra kommunerne af statsskatten, og jeg vil næsten tro, da dette med indbetalingen fra kommunerne til staten jo ophører ved overgangen til kildeskatten, hvor hensigten er, at staten skal overtage indkrævning af skatterne og derfor udbetale kommunernes andel, at ved den lejlighed vil det være rimeligt at søge en løsning af problemet omkring refusionsudbetalingernes dato. Jeg tror, vi her bliver nødt til at se på en fremskyndelse af det, simpelt hen fordi kommunerne efter 1. januar 1969 jo ikke har den mulighed, de nu har, for at arbejde med de indbetalte statsmidler. Det er jo på forskellige tidspunkter, kommunerne sikrer sig